

Szokták mondani, az egyik legcsodálatosabb „hangszer” az emberi hang. Aki vasárnap délelőtt, Pécsett, a Csontváry Múzeum termében foglalt helyet, meggyőződhetett ezen állítás igazságáról. A pécsi Mecsek Kórus csodás programmal kápráztatta el az egybegyűlteket, akik között akadt zenész, de azért nem mindenki volt szakmabeli. Az viszont bizonyos, az összes hallgató zenerajongó volt. Ez a hatalmas tapsból is kiderült, hiszen mindenki hatalmas elismeréssel fogadta a produkciót.

A Kertész Attila (a képen középen) által vezetett Mecsek Kórus vasárnapi produkciója hibátlan volt.

Vásár napján a kóruséneklés barátainak pompás eseményt ígért a Mecsek Kórus tervezett, színvonalas előadása. Az énekesek már többször is bizonyították rátermettségüket, azt, hogy sok-sok munka van az mögött, amikor kiállnak a publikum elé.

Most sem volt ez másképpen, hiszen a dalolókat immár tíz éve dirigáló, amúgy Liszt-díjas Kertész Attila számára ez olyan szakmai kérdés, amiben nem szokott alku kötni.

Az elhangzott műsorszámok:

Daróci Bárdos Tamás: Leánytánc.

Kodály Zoltán: Fölszállott a páva. A magyar nemzet.

Szergej Rahmanyinov: Ave Maria.

Kocsár Miklós: Salve Regina.

Karl Orff: Carmina burana (részletek).

Közreműködött: Ambrus Orsolya (ének), Komlósi Ernő (ének), Lantos Judit (ének), Varga Judit (fuvola), Körtesi András (zongora).

Nem csak a tiszta énekhang zengte be a termet, de köszöntöttek régebbi társakat, kiosztottak örökös tagi, illetve, tiszteletbeli tagsági elismeréseket is.

Írta:

Ezzel jelezve, aki a Mecsek Kóruossal valamilyen komoly kapcsolatba lépett az elmúlt évtizedekben, az már afféle családtagnak számít, a művészet ezen ágazatában.

Aki viszont egyszeri, kétfülű élvezője volt a fellépésnek, az megállapíthatta, a hölgyek és az urak igazán mesterien bántak a hangjukkal, szólistaként és kóristaként egyaránt.